

AKTERSEGLADE

Sommaren 2001 bestämde maken och jag att vi skulle segla till Bornholm. Våra vänner, paret Engvall hängde gärna med. Birgitta var inte så sugen på att segla ner över den dryga Hanöbukten så hon och jag bestämde att vi skulle köra bil ner till Simrishamn där vi sedan skulle mönstra på våra båtar Nuphar och Miss Maxi för vidare färd till Bornholm. Väl framme vid Bornholm så var det fullt i hamnen i Allinge så vi gick vidare till Gudhjem.

Nuphar lyckades få en plats längst in i hamnen men Miss Maxi fick första natten ligga förtöjd i den yttre delen av hamnen men kunde dagen efter få en plats strax intill Nuphar i innerhamnen.

Vi strosade runt och hade det mysigt i den trevliga byn Gudhjem men det visade sig att där fanns även oärliga personer. När besättningen på Nuphar vaknade en morgon så upptäckte de att den svenska båtflaggan akterut var stulen. Tråkigt, men så kan det gå när flaggan inte halas vid solens nedgång.

Bilden tagen på flaggan kvällen innan stölden.

Samma dag kände Birgitta och jag att vi ville åka hem men killarna ville stanna kvar. Vem vet kanske var det för att vi ville hem till den stundande helgen då det var Tosia Bonnadan i Ronneby.

Tanken var att Birgitta och jag skulle åka buss från Gudhjem till Allinge men den dagen råkade busschaufförerna strejka så vi fick allt stanna kvar till nästa dag. Dagen därpå var också killarna nöjda med att ligga inklämda i den trånga hamnen och ville lämna Gudhjem för att segla hemåt.

Vi kom överens om att de skulle släppa av oss i Allinge där vi hade möjlighet att ta svävaren över till Simrishamn. Killarna släppte av oss på kajen i Allinge och vi såg Nuphar och Miss Maxi lämna hamnen. Klockan var då strax innan 12 när vi träffade på en stilig hamnkapten som sa att

Hvis du skal tage en tur i landsbyen, skal du være tilbage her på kajen igen lige før kl. 13, da svæveflyet kører mod Simrishamn.

Nu var det snabba ryck om vi skulle hinna med att besöka de mysiga butikerna som låg i byn. På inköpsrundan så köpte Birgitta och jag bland annat var sitt par röda tofflor. Jag använder mina än i dag, trots ett omfattande slitage.

När det var det dags att återvända till hamnen mötte vi en upprörd hamnkapten som viftade med armarna och ropade.

Kære damer svæveflyet til Simrishamn er aflyst, så du er nødt til at gå med bus til Rønne og tage færgen, der går til Ystad.

Vilken tid gick bussen?

Vi letade upp en turistbyrå där vi fick upplysningen att vi hade fem minuter på oss tills bussen till Rønne avgick från hållplatsen en bit därifrån. Men vi kom med bussen och också färjan till Ystad där vi hann med att äta ett gott smörgåsbord, men någon "lille en" intogs inte. Däremot kunde vi skönja Nuphar och Miss Maxi som små prickar stävande hemåt på Hanöbukten.

När Birgitta och jag hade anlänt till Ystad och kommit av färjan ringde jag till min man och berättade att vi befann oss i Ystad och letade efter en buss som kunde ta oss vidare till Simrishamn. *Han undrade naturligtvis vad vi gjorde i Ystad, ni skulle ju till Simrishamn?*

När Birgitta och jag väl var hemma så visade det sig att killarna kommit hem långt före oss och satt väntade på oss i en av båtarna, förtöjda vid bryggan i Trolleboda en bebyggelse norr om ön Saltärna utanför Ronneby. Naturligtvis fick Birgitta och jag komma med en förklaring hur vi lyckades hamna i Ystad istället för i Simrishamn.

Vilket roligt äventyr, men den kortaste vägen är inte alltid den snabbaste.

Kerstin